

Thorab: Jeg er naturligvis det ærede Medlem meget taknemlig for den Oplysning, han gav med Hensyn til sin lange Virksomhed i denne Sag. Jeg har desværre ikke haft Leilighed til at følge ham paa hans lange Bane, men har været henvist til hans sidste Udtalelser; dette beklager jeg nu, og jeg skal i Fremtiden søge at oprette det Forsømte. Endelig skal jeg takke det ærede Medlem, fordi han gjentog Formandens Henstilling; men det behøvedes ikke, thi jeg forstod fuldkommen Formandens Mening.

Monrad: Det forekommer mig dog, at man betragter denne Lov noget urigtigt, dersom man troer, at dens Vedtagelse eller Forsættelse vil have nogen væsentlig finantciel Betydning; vi have en af den lovgivende Magt vedtagen Lønningslov, og den vil blive bestaaende, indtil den afløses af en anden, der ligeledes er vedtagen af Lovgivningsmagten. Dersom man vedtager denne Lov med de efter min Formening smaa Forandringer, som deri ere foreslaaede, vil man paa ingen Maade paalægge det Offentlige nogen større Byrde, end der allerede paahviler det; men forøvrigt ligger det i Indholdet af selve denne Lovs sidste Paragraph, at den efter 5 Aars Forløb vil blive gjort til Gjenstand for en Revision. Jeg skjønner derfor ikke, at de finansielle Hensyn, som i denne Anledning ere blevne gjorte gjældende, egentlig have nogen væsentlig Betydning; men paa den anden Side skjønner jeg heller ikke — det er forøvrigt Noget, den høitærede Minister selv bedst kan bedømme —, at Kirke- og Underviisningsministeren kunde komme i den fjerneste Forlegenhed, dersom man ønskede at udsætte denne Lovs Vedtagelse. — Jeg finder mig endnu foranlediget til at tilføie en lille Bemærkning med Hensyn til det lærde Skolevæsen. Naar man sammenligner dets nuværende Tilstand med den Tilstand, hvori det var 1841, saa vil man finde, at i 1841 var Renten af Skolefondens Capitalformue 15,100 Rd., mens dens Indtægten nu er 28,010 Rd. Indtægten

er altsaa i det forløbne Aar bleven forøget med circa 13,000 Rd., uagtet der af og til har været Underbalance tilstede.

Scherning: For ikke i dette Dilemma at komme til Afstemning, hvad jeg troer ikke vilde være heldigt, da der er saa faa Medlemmer tilstede, vil jeg tage Ordet; derved drive vi dog nogen Tid hen, og jeg formoder, at forskellige Medlemmer have vigtige Forretninger. (Afbrydelse.) Ja, jeg troer virkelig for Alvor, at de have visse vigtige Forretninger. Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, havde forsaavidt Ret, naar han sagde, at det ikke vilde gjøre nogen væsentlig Forandring, om vi vedtage denne Lov eller ikke. Den Lov, som nu bestaaer, bliver staaende, men den er, saavidt jeg veed, kun lidt kostbarere og i forskellige Retninger lidt mindre beqvem end den, som vilde fremkomme ved dette Lovudkast, vilde være. Hvis Udcastet derimod forelaa saaledes, som det i forrige Session udgik herfra, vilde det være en ikke ringe Forbedring; men et Par af de vigtigste Punkter deri ere udeladte her. Det ene er den Paragraph, som fastholdt, at der ikke længere maatte ansættes faste Lærere ved Metropolitanstolen, hvorved man vilde være i Stand til med større Bequemlighed at hæve denne Skole, hvis man fandt det rigtigt, idet man vidste, at man i Kjøbenhavn altid vilde kunne finde Lærerkrefter nok uden at behøve at give dem fast Ansættelse. Vi have desuden ved den faste Ansættelse faaet for dyre Lærerkrefter ved denne Skole, og den billigste Maade at frelse den paa vilde derfor være at optage en saadan § i Loven. — Det andet Punkt, som allerede er nævnt af det ærede første Taler, angik Maaden, hvorpaa Uoverensstemmelser vedrørende Gageforholdene skulde behandles. Jeg skal ikke gaae nærmere ind derpaa, men kun bemærke, at der under Revisionsagen vil foreligge et Par Spørgsmaal, som ville vise Thinget, at der bestaaer en fuldstændig Misforstaaelse i Henseende til, hvad der i den Retning kan og bør overgives